

העם

נמרים של נייר

מי שהיה בא להשיג את ממשלת ישראל לפי המיסוך שהגישה השבוע לדר"ר גואר יארינג, היה מקבל את הרושם שמאחורי המיסוך מתייצבת ממשלה של נמרים.

בשכסם של התחכמות, הנמעה המשלח ישראל לנעול לשאלון הגויש לה דר"ר יארינג בו נכללה שאלה מפורשת אם יש בדעתה לסגת לגבולות המנדט תמורת הס"כ שלום עם מצריים. תחת זאת בחרה כממשלה לענות לתשובה המצרית, שנמסר מה דר"ר יארינג על שאלון מקביל שמסר לה. בצורה זו יכלה הממשלה להציג את עמדתה, שאין היא מוכנה לסגת לגבולות היא ביוני 1967, מבלי להתוות גבולות ש' לנוכח התגובות הנועזות שפורר מיסוך לתשובה מכל היוונים, הפכו שרי הממש' לה לפתע אמיצים אפילו בניני עצמם. משר' להבים מעצם העניוים להתנגד בפעם הראש' נה לתכתוב אמריקאי, השמיעו השרים הצה' רת בנוסח: "נלך לעימות עם האמריקאים עד הסוף, אפילו אם נסכול מכה". ואמר יריקה לא תעיו לסגור את הברו הכלכלי והביטחוני? או "אם רוצים המצרים לחדש את ההש ב'ד ממשלת ישראל אותה".

היא נראה בממשלת ישראל מוכנה לחזור לא רק למלחמת התשה עם המצרים, אלא להתחיל גם במלחמת התשה עם ארה"ב. הסכנה היתה רק שהממשלה תסתבר גם במלחמת העימות עם ישראל. במישאל שנערך השבוע בארץ הסתבר שלמעלה מ-30% ההשאלים טענו שהם מאמינים שה' ערבים רוצים בכנות שלום. לעומת 59% שהאמינו בכך במישאלים קודמים, בישר מישאל זה תווה ניכרת בדעת-הקהל ה' ישראלית נגד דעת הממשלה.

השטחים

מוות

בתחילת הדרך

"אם אמות", אמר לפני שבועות מעטים קארני טוקאן לירידי ישראל, "אני רוצה

בסימו של בזיונות, קנוניות

וחלוקת שלל בין חברי

המימסד היהודי הבינלאומי

נערכה השבוע טראגי-קומדיה עלובה:

החליטה הממשלה לצאת למאבק גלוי - הצטרפה גם היהדות המאורגנת למאבק. המטרה המוצהרת של הועידה היתה לגיי טימית, צודקת ומוסרית. כל אדם חופשי חייב להתקומם ולזעוק נגד שילית זכויות מקיבוץ לאומי מדוכא, מה עוד שהמדובר בקיבוץ שהוויקה אליו אינה רק אנושית אלא גם לאומית ודתית.

השגיאה היסודית היתה רק בצביון ש' נועד לוועידה, צביון שבוע מעצם ההרכב האנושי של ציריה. כי הקריטריון לגבי שליחת המשתתפים לוועידה לא היה קרבי ריון ענייני, הוא בוצע בדרך המסורתית האופיינית למיסד היהודי מזה עשרות

החיוון שבויים הצגה בארמון ה' גש, מסעיר ומזועזע. ברסלה, נועד להיות מר-מיפגן של ליכוד ואחדות העם היהודי ב' עולם החופשי למען יהודי ברית-המועצות. המטרה היתה כפולה: כלפי פנים ולכפי חוץ. כלפי פנים היתה הועידה צריכה לעל' רר את קיבוצי היהודים בכל רחבי העולם לפעילות ממשית, בעיקרה הפגנתית והסבר' כלפי חוץ היתה הועידה חייבת להועשית. זעקה מהדהדת שתעורר את מצפון העולם.

החיוון היה אומנם מרגש ומזועזע, אולם בצורה שונה לחלוטין מאשר התכוונו לה

יהיה להקים המדינה פלסטינית אחרי שער' ביי הגדה התרגלו לרוקיום כלכלי עם יר' דן. אולם אחרי המלך חוסי' פתח את יר' מלחמתו נגד הפידאיון תוך ימיו של ה' פלסטינים בירדן, הפך טוקאן לתנגד מוש' בע למלוכה. אחרי שיראל הבטיח את נכר' נותה לנעול בפצועים הארחה של הקר' בות, בירדן, הצהיר טוקאן: "בהצהרה זו הבטתם אותנו יותר מאשר ב'לחמת יוני".

"אנחנו פלסטינים!" אחרי מותו של נגיש מצריים, היה טוקאן במשלחת ה' מנהיגים הפלסטינים שיצאה בקהיר להיפגש עם הנשיא החדש, אל סאדאט. באופן הפגני תי סרב או טוקאן לצאת לקהיר ודרך יר' ה' העדיף לטוס מלוד לקפריסין ואומס ל' קהיר. כשהגיע לקהיר, ניסח טוקאן נוססי' בה, שגריר ירדן בקהיר ליטול את המשל' חת מן הגדה תחת חסותו. היה זה טוקאן שסילק אותה וביקש לקחת את השיחה עם אל סאדאט ללא נוכחותו. טען או טוקאן: "אתה נציג ממלכת ירדן. אנחנו בני פלס' טין מהגדה".

גם בנושאת הנוכחית לביירות, שוב דרך לוד, התכונן קארני טוקאן להגיע לישיבת ה' מועצה הפלסטינית שהתכנסה השבוע ב' קהיר. הוא מת, כרוק מושבע, בדרך. היה זה אופייני לאיש שבין הרבבות ש' חלקו לו כבוד כשגופתו הוחזרה לעירו - היו גם יריביו המושבעים ביותר. ראש ממשלת ירדן ליהו את ארונו עד לירדן. משפחתו של טוקאן ביקמה ממשלת-ישראל שאף שר לא יטריח עצמו להשתתף בהלו' יה, מחשש פן יתחרו שרי הממשלה זה ב' זה, יופיעו בהלויה ויסלפו את תרמיתו של טוקאן כמנהיג מתון אך לא מישתתף-פעולה. זאת מתחרת היום לשכם כדי להביע תנחומים דיין, לא הופיע במסע ההלויה, אך הגיע למחרת היום לשכם כדי להביע תנחומים למשפחתו האבלה.

הסתדרות

מי יבקר

את המבקר?

כחצי מליון ל"י עלו המשדרים החודשים של מבקר ההסתדרות, ברחוב בארי 14 ב' צפון תל-אביב, לעמלי ישראל. היתה זו השקעה מעניינת: שכן היא בוצעה לאחר שהועדה המרכזת של ההסתדרות קיבלה

הביזיון: הרב כהנא מגורש מהוועידה ומכלגיה

שנים - בדרך של חלוקת שלל, טובות הנאה ומישרות כבוד לפי מפתח מפלגתי מובהק ומדוקדק.

החרפה התחילה עוד לפני שנפתחה ה' ועידה. כי האנשים שנשלחו אליה לא היו אלה המסוגלים לעורר בשמם ובדבריהם את מצפון העולם; לא אלה שיש יסוד להניח שלדבריהם עשויה להיות השפעה על מנהי' גי ברית-המועצות. במקומם נשלחו לוועידה עסקנים מפלגתיים מדגם שלישי ורביעי, פנסיונרים שאבד עליהם הכלה, רודפי כבוד מקצועיים ובעלי המאה ביהדות הבינלאו- מית, שבשל ממונם זוכים גם שהשמעת ה' דיעה.

מארגני הועידה. במקום להוקיע את ברית' המועצות, הוקיעה הועידה את מארגניה - אנשי המיסד היהודי בארצות-הברית ו' ישראל. לוליא היתה זו חזרה על מאורעות שכבר אירעו בחיי העם היהודי, אפשר היה לחשוב כי נוכחותם של אנשי סרטים הוליי והתסריטאי פוי שייבסקי, היא שסייעה ל' הצגת עלילה טראגי-קומית זאת, שהפכה את ועידת בריסל לחרפה.

ועידה של עסקנים

ורודפי-כבוד

ה בעצם אירע בוועידת בריסל? לכאורה היתה זו ועידה של אנשים פרטיים, חברי המועצות היהודיות למען יהודי ברית-המועצות שהוקמו בשנה ה' יארונה בכל רחבי העולם. 800 הצירים לוועידה, שבאו מ-37 מדינות, לא נבחרו על ידי איש. היו אלה בדרך כלל מנהיגי ה' קהילות היהודיות באותן ארצות, שהתקש' טו היות שמויות, לא ידועות ולוא מפורס' מים ביותר, כדי לראש לועידה תדמית של כנס שליחי הקהילות.

אם היתה למשרד החוץ הישראלי יד ב' ארגון ועידה זו, היא הוסתה היטב. שכן שום ממשלה אינה יכולה להרשות לעצמה לערוך על אדמת מדינה שניה הפגנה פומ' בית נגד מדינה שלישית. יש למדינת ישר' אל מיסגרות למכביר כדי להפעיל את יהדות העולם מבלי להטביע את חותמה הרשמי על פעילותם, למרות שאיש אינו משלה את עצמו מי היו המארגנים האמי' תיים של הועידה. כל עוד רצתה ממשלת ישראל להשתיק את פרשת יהודי ברית' המועצות, שתקה גם יהדות העולם. כש'

חוגי השמאל למען

יהודי בריה"מ

יה זה אחד העולים, שעלו בשבועות האחרונים מברית-המועצות, שהשמיע את הניתוח הבהיר ביותר לגבי יחסה של ברית-המועצות ליהודיה. אמר האיש: "שום דבר לא יכול להשפיע על מנהיגי ברית' המועצות לשנות את יחסם ליהודי ברית' לישראל. הדבר היחיד שיש בו כדי להוות עליהם לחץ היא תגובתן של התנועות ה' קומוניסטיות במערב ושל חוגי השמאל". הוכחה לגבי אמיתות ניתוח זה ש'ב' תגובה שהתעוררה אחרי הוצאת ססקדין המוות לנידוני לנינגארד. כיום ברור שרק תגובותיהם החריפות של המפלגות הקומו' ניססיות במערב אירופה ומחאותיהם של מנהיגי תנועות השמאל, הם שהשפיעו על שליטי מוסקבה להמתיק את גורדינם של הנידונים.

בהתאם לכך, היה זה צריך להיות יעדה של ועידת בריסל: לעורר לא רק את ה' חוגים שאהדתם תגונה ליהודים ולישראל,

שתוכור: מעולם לא שמעתי את ישראל בתור מדינה ולא את היהודים כעם. התני גדיי לכם רק ככובשים". המנהיג הפלסטיני בן ה-61 חש אולי ב' חוש שביעי שקיעת קרבה. דווקא כשהמדינה הפלסטינית מיועזת היתה מוחאשית יותר מאשר אי-פעם עד כה, נפטר בבירות מי שהיה זוכה ללא ספק בתפקיד של שר בכיר בממשלת המדינה הפלסטינית. התבוסה השנייה. קארני טוקאן, מי שהיה שר-חוץ בממשלת-ירדן, חלם על מדינה פלסטינית שנים לפני מלחמת ששת-הימים. במשך שנים רבות וארוכות הוא היה אופוזיציונר חריף ומושבע למשטר המלוכה כשערכי הגדה, הדלים במנהיגים טבעיים, ניתקו יתר ויותר ממלכת ירדן. הוא היה אולי המתון שבמנהיגים ה' פלסטיניים בשכם. בשיחות עם אישים ישר' אליים הביע לא אחת את הדיעה שקשה